

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 45/2025 9.11.2025

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Wybrałem i uświęciłem tę świątynię,
aby moja obecność trwała tam na
wieki.” (Aklamacja przed Ewangelią)

Odwzajemniona przez nas Miłość
do Boga najlepiej zagrzewa i podtrzy-
muje w nas miłość do Polski, czyli do
siebie nawzajem. Chwała Bogu za
naszych bohaterów i naszą miłość do
Ojczyzny! ks. Robert Grohs, proboszcz

PAPIEŻ LEON XIV NA „X”:

„Głównym przedmiotem troski Boga: aby nikt nie zginął na zawsze,
aby każdy miał swoje miejsce i jaśniał swoją unikalnością.” „Troska
Boga, aby nikogo nie stracić, jest nam bowiem znana od wewnątrz za
każdym razem, gdy śmierć wydaje się na zawsze odbierać nam głos,
twarz, cały świat. Każda osoba jest bowiem całym światem.” „Z
wielkim bólem śledzę tragiczne wiadomości dochodzące z #Sudanu.

Bezwzględna przemoc wobec kobiet i dzieci, ataki na bezbronne cywilne osoby oraz
poważne przeszkody w działaniach humanitarnych powodują cierpienia nie do
zniesienia. #MódlmySię, aby Pan przyjął zmarłych, wspierał cierpiących i dotknął
serc tych, którzy ponoszą odpowiedzialność. Ponawiam gorący apel do
zaangażowanych stron o zawieszenie broni i pilne otwarcie korytarzy
humanitarnych. Wzywam także społeczność międzynarodową do zdecydowanej i
hojnej interwencji.” „#MódlmySię także za #Tanzanię, gdzie po niedawnych
wyborach politycznych wybuchły starcia i są liczne ofiary. Zachęcam wszystkich do
unikania wszelkich form przemocy i wyboru drogi dialogu.” „Wiara chrześcijańska,
której fundamentem jest Pascha Chrystusa, pomaga nam przeżywać pamięć jako
przyszłą nadzieję. Ta „przyszła nadzieja” w dzisiejszym dniu ożywia nasze
wspomnienia i modlitwy. Jest to nadzieja oparta na zmartwychwstaniu Jezusa, który
pokonał śmierć i otworzył nam drogę do pełni życia.” „Miłość zwycięża śmierć. W
miłości Bóg zgromadzi nas razem z naszymi bliskimi. A jeśli podążamy w miłości,
nasze życie staje się modlitwą, która wznosi się i jednoczy nas ze zmarłymi, zbliża

nas do nich, w oczekiwaniu na ponowne spotkanie w radości życia wiecznego. Miłość zwycięża śmierć. W miłości Bóg zgromadzi nas razem z naszymi bliskimi. A jeśli podążamy w miłości, nasze życie staje się modlitwą, która wznosi się i jednoczy nas ze zmarłymi, zbliża nas do nich, w oczekiwaniu na ponowne spotkanie w radości życia wiecznego.” (2.11)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w święto Rocznicy Poświęcenie Bazyliki Laterańskiej, wraz z całym Kościołem prosimy Ojca, by „pomnożył w swoim Kościele owoce Ducha Świętego, którego mu zesłał, aby lud Mu wierny rósł w łasce i dojrzewał do zbudowania niebieskiego Jeruzalem”.
2. Dzisiaj odbędzie się spotkanie rodziców i dzieci pierwszokomunijnych.
3. W poniedziałek przypada wspomnienie św. Leona Wielkiego, papieża i doktora Kościoła, we wtorek – św. Marcina z Tours, biskupa, w środę – św. Jozafata, biskupa i męczennika, a we czwartek – świętych Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna, pierwszych męczenników Polski.
4. We wtorek, w Narodowe Święto Niepodległości, Msze św. odbędą się o 8:00, o 11:00 w intencji Ojczyzny i o 18:00. Wszystkich kochających naszą Ojczyznę serdecznie zapraszam również na piękne spotkanie patriotyczne o 10:20 przygotowane przez Szkołę Podstawową.
5. W naszą parafialną pielgrzymkę jubileuszową, 29 listopada, do Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach, wyruszymy o 8:30. W programie na miejscu będzie między innymi Msza święta w wyjątkowym miejscu, a mianowicie przy ołtarzy relikwii św. Faustyny, nad którymi znajduje się oryginalny obraz Miłosierdzia Bożego, którego kopia znajduje się w naszym kościele. (zgłoszenia do 25 listopada).
6. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „W ciemnej dolinie”, między innymi o tym, jaka wiara pomaga w wyjściu z depresji oraz „Nie będziemy przeproszać za naszą wiarę” o modlitwie w amerykańskich szkołach.
7. W „Oblubieńcu” znajdziemy najnowszą śródowną katechezę papieża Leona oraz teksty przygotowujące nas do parafialnej pielgrzymki jubileuszowej.
8. Diakonia Miłosierdzia serdecznie dziękuje wszystkim którzy włączyli się w pomoc finansową dla rodziny z dwójką dzieci ze Strefy Gazy. Rodzina ta w wyniku działań wojennych straciła całe swoje mienie. Datki można składać do skrzynki znajdującej się na stoliku pod chórem lub wpłacić na konto bankowe naszej parafii z tytułem: „Dla rodziny z Gazy”, jeszcze tylko dziś.
9. Konieczny po 40 latach remont domu katechetycznego św. Józefa trwa. Powoli dobiega końca jesienne prace. Wykonana została już nowa podłoga w jednym z pomieszczeń, obróbka wokół nowych kilku okien, a za kilka tygodni zacznie się wyposażanie nowej kotłowni i dalsza budowa nowej instalacji grzewczej. Chętni mogą złożyć ofiarę na ten cel na tacę przy wyjściu z kościoła lub oczywiście na konto parafialne. W zeszłą niedzielę po Mszach św. zebraliśmy 374 zł, a w ciągu tygodnia 1650 zł. Bóg zapłać wszystkim, a szczególnie chorym.
10. Odeszła od nas do Boga Ojca śp. Marianna Kosmała z ul. Szkolnej, l.87. Wieczny odpoczynek racz jej dać, Panie.

Najnowsza katecheza Leona XIV

Plac św. Piotra, 29 października 2025 r.

Cykl katechez – Jubileusz 2025.

Jezus Chrystus naszą nadzieją. IV. Zmartwychwstanie Chrystusa i wyzwania współczesnego świata.

3. Pascha niesie nadzieję w codziennym życiu

Z Ewangelii według Świętego Łukasza (Mt 28, 18-20)

Jezus [zmartwychwstały] podeszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata»

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry! Witajcie wszyscy!

Pascha Jezusa jest wydarzeniem, które nie należy do dalekiej przeszłości utrwalonej już w tradycji, jak wiele innych wydarzeń ludzkiej historii. Kościół uczy nas, abyśmy co roku w Niedzielę Wielkanocną i każdego dnia podczas Eucharystii sprawowali uobecniającą pamiątkę Zmartwychwstania, podczas której w pełni realizuje się obietnica zmartwychwstałego Pana: „Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 20).

Dlatego misterium paschalne stanowi główną oś życia chrześcijanina, wokół której obracają się wszystkie inne wydarzenia. Możemy zatem powiedzieć, bez jakichkolwiek ustępstw i sentymentalizmu, że każdy dzień jest Paschą. W jaki sposób?

Godzina po godzinie doświadczamy wielu odmiennych przeżyć: bólu, cierpienia, smutku, przeplatanych radością, zdziwieniem, pokojem ducha. Ale w każdej sytuacji serce ludzkie pragnie pełni, głębokiego szczęścia. Wielki filozof XX w., św. Teresa Benedykta od Krzyża, w świecie Edith Stein, która tak bardzo zgłębiała tajemnicę osoby ludzkiej, przypomina nam o tym dynamizmie nieustannego poszukiwania spełnienia. „Człowiek – pisze ona – pragnie nieustannie otrzymywać dar istnienia, aby móc w pełni wykorzystać to, co dana chwila mu daje a jednocześnie odbiera” (Endliches und ewiges Sein. Versuch eines Aufstiegs zum Sinn des Seins, Anhang: Martin Heideggers Existenzphilosophie. Die Seelenburg, Freiburg 1986, s. 368). Jesteśmy zanurzeni w ograniczeniach, ale jednocześnie dążymy do ich przezwyciężenia.

Orędzie paschalne jest najpiękniejszą, najradośniejszą i najbardziej poruszającą wieścią, jaka kiedykolwiek rozbrzmiała w dziejach. Jest ono „Ewangelią” w najpełniejszym tego słowa znaczeniu, która świadczy o zwycięstwie miłości nad grzechem i życia nad śmiercią, i dlatego jako jedyne jest zdolne zaspokoić pragnienie sensu, niepokojące nasz umysł i nasze serce. Człowiek jest ożywiony wewnętrznym ruchem, zmierzającym ku temu, co nieustannie go pociąga. Nie zaspokaja go żadna rzeczywistość przygodna. Dążymy do nieskończoności i wieczności. Kontrastuje to z doświadczeniem śmierci, poprzedzanym cierpieniem, ubytkiem, porażkami. Od śmierci „nullu homo vivente po skampare” („żaden

człowiek żywy uniknąć nie może”), śpiewa św. Franciszek (Pieśń słoneczna).

Wszystko zmienia się dzięki temu porankowi, kiedy niewiasty, udawszy się do grobu, aby namaścić ciało Pana, znalazły go pustym. Pytanie zadane przez Mędrców, którzy przybyli ze Wschodu do Jerozolimy: „Gdzie jest nowo narodzony Król żydowski?” (Mt 2, 2), znajduje ostateczną odpowiedź w słowach tajemniczego młodzieńca ubranego w białą szatę, który przemawia do niewiast w poranek wielkanocny: „Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu” (Mk 16, 6).

Od tego poranka aż po dzisiaj, każdego dnia, Jezus będzie miał również ten tytuł: Żyjący, jak sam się przedstawia w Apokalipsie: „Ja jestem Pierwszy i Ostatni, i Żyjący. Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki wieków” (Ap 1, 17-18). I w Nim mamy pewność, że zawsze możemy znaleźć gwiazdę polarną, ku której możemy skierować nasze życie pełne pozornego chaosu, naznaczone wydarzeniami, które często wydają nam się pogmatwane, nie do przyjęcia, niezrozumiałe: zło w jego wielu odsłonach, cierpienie, śmierć, wydarzenia, które dotyczą wszystkich i każdego z nas. Rozważając tajemnicę Zmartwychwstania, znajdujemy odpowiedź na nasze pragnienie sensu.

W obliczu naszego kruchego człowieczeństwa orędzie paschalne staje się troską i uzdrowieniem, podsyca nadzieję wobec przerażających wyzwań, przed którymi każdego dnia stawia nas życie, zarówno na poziomie osobistym, jak i globalnym. W perspektywie Paschy Via Crucis (Droga Krzyżowa) przemienia się w Via Lucis (Drogę Światła). Trzeba nam zasmakować i medytować radość po cierpieniu, ponownie przejść w nowym świetle wszystkie etapy, które poprzedzały Zmartwychwstanie.

Pascha nie eliminuje krzyża, ale zwycięża go w zadziwiającym pojedynku, który zmienił historię ludzkości. Również nasze czasy, naznaczone licznymi krzyżami, przyzywają świt paschalnej nadziei. Zmartwychwstanie Chrystusa nie jest ideą, teorią, ale Wydarzeniem, stanowiącym fundament wiary. On – Zmartwychwstały – poprzez Ducha Świętego nieustannie przypomina nam o tym, abyśmy mogli być Jego świadkami nawet tam, gdzie historia ludzkości nie dostrzega światła na horyzoncie. Nadzieja paschalna nie zawodzi. Prawdziwie wierzyć w Paschę poprzez codzienną drogę życia oznacza zrewolucjonizowanie naszego życia, bycie przemienionymi, aby przemieniać świat łagodną i odważną siłą chrześcijańskiej nadziei.

Apel

Bracia i siostry, zapraszam was do przyłączenia się do mojej modlitwy za wszystkich, którzy są dotknięci konfliktami zbrojnymi w różnych częściach świata. Myślę tu w szczególności o Mjanmie i wzywam społeczność międzynarodową, aby nie zapominała o ludności birmańskiej oraz aby zapewniła jej niezbędną pomoc humanitarną.

Do Polaków

Pozdrawiam serdecznie Polaków. Gdy trwamy na modlitwie za zmarłych, z jeszcze większą mocą dociera do nas orędzie paschalne o pustym grobie i zwycięstwie Chrystusa nad złem i śmiercią. Niesie ono pociechę również cierpiącym z powodu utraty bliskich. Przez swoją modlitwę i chrześcijańską postawę bądźmy dla nich światłem Zmartwychwstałego, które daje nadzieję. Wszystkim wam błogosławię!

[za vatican.va]

Jubileusz 2025

Warunki uzyskania odpustu zupełnego

Odpust, bezcenny dar Bożego miłosierdzia, jest jednym ze szczególnych „znaków” Roku Jubileuszowego. Cytując słowa papieża Franciszka zawarte w bulli ogłaszającej Jubileusz *Spes non confundit* [pl.Nadzieja zawieść nie może] – jest to „Jubileusz łaski», który «pozwała nam odkryć, jak nieograniczone jest miłosierdzie Boże». Odpust wraz z przebaczeniem i odpuszczeniem grzechów będą mogli otrzymać wszyscy wierni „prawdziwie pokutujący”, „poruszeni duchem miłości”, „którzy w czasie Jubileuszu, zostali oczyszczeni sakramentem pokuty i pojednania oraz pokrzepieni Komunią Świętą. – czytamy w Normach – którzy będą się modlić zgodnie z intencjami Papieża. Odpust można uzyskać i ofiarować jako "wsparcie dusz czyśćcowych".

Wierni „pielgrzymi nadziei”, będą mogli uzyskać odpust, udając się na pielgrzymkę w kierunku dowolnego świętego miejsca Jubileuszowego, do co najmniej jednej z czterech głównych Bazylik Papieskich w Rzymie, do Ziemi Świętej lub do innych terytoriów kościelnych, a także poprzez wzięcie udziału w chwili modlitwy, celebracji lub pojednania. Wierni będą mogli uzyskać odpust zupełny, jeśli „pobożnie nawiedzą dowolne miejsce Jubileuszowe” i przeżyją chwilę adoracji eucharystycznej lub medytacji, zakończonych modlitwą „Ojcze nasz”, wyznaniem wiary i modlitwą do Maryi. „Prawdziwie skruszeni wierni, którzy nie będą mogli uczestniczyć w uroczystych nabożeństwach, pielgrzymkach i pobożnym nawiedzeniu” z ważnych powodów, mogą uzyskać odpust jubileuszowy na tych samych warunkach, jeśli „odmówią we własnym domu lub w miejscu, gdzie przebywają z przyczyn niezależnych od nich” modlitwę Ojcze nasz, Wyznanie wiary w jakiegokolwiek dopuszczonej formie i inne modlitwy zgodne z intencjami Roku Świętego, ofiarowując swoje cierpienia lub trudności życiowe”. [vatican.va]

Odpust zupełny i jak go uzyskać?

Katechizm Kościoła Katolickiego przypomina: „Odpust jest to darowanie przed Bogiem kary doczesnej za grzechy, zgładzone już co do winy. Dostępuje go chrześcijanin odpowiednio usposobiony i pod pewnymi, określonymi warunkami, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje i prawomocnie przydziela zadośćuczynienie ze skarbca zasług Chrystusa i świętych. Odpust jest częściowy albo zupełny, zależnie od tego, czy od kary doczesnej należnej za grzechy uwalnia w części, czy w całości” (n. 1471). Nauka Kościoła nt. odpustów mówi nam również o tym, że odpust każdy wierny może uzyskać dla siebie lub ofiarować odpusty za zmarłych (tamże). Uzyskanie odpustów wymaga spełnienia określonych warunków.

Jak uzyskujemy odpusty?

Aby uzyskać odpust zupełny lub częściowy, wierny powinien być - przynajmniej przed wykonaniem ostatnich czynności związanych z dziełem odpustowym - w stanie łaski uświęcającej. „Dla dostąpienia odpustu zupełnego wymaga się wykonania

czynu, do którego jest przywiązany odpust, i wypełnienia trzech warunków, którymi są: sakramentalna spowiedź, Komunia św. i modlitwa według intencji papieża. Wymaga się ponadto, aby wykluczyć wszelkie przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu nawet powszedniego. Warunek modlitwy według intencji Ojca Świętego spełnia się całkowicie, jeżeli odmawia się zgodnie z papieskimi intencjami jeden raz „Ojcze nasz” i „Zdrowaś”; wierni mają jednak możliwość odmówienia jakiegokolwiek innej modlitwy stosownie do osobistej pobożności i przywiązania do Ojca Świętego.

ks. dr Mariusz Frukacz [za niedziela.pl]

Kaplica z cudownym obrazem Jezusa Miłosiernego i grobem św. Faustyny

Sercem Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach jest kaplica klasztorna z łaskami słynącym obrazem Jezusa Miłosiernego i grobem św. Faustyny. Ta niewielka świątynia wybudowana w kompleksie klasztorным Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia i poświęcona w 1891 roku (pw. św. Józefa), służyła niegdyś tylko siostrom i ich wychowankom, była świadkiem modlitwy i nadzwyczajnych łask (m.in. objawień Pana Jezusa i Matki Najświętszej), jakie tutaj otrzymała Apostołka Bożego Miłosierdzia. Wraz z jej śmiercią w tym miejscu zostało zdeponowane orędzie o Bożym miłosierdziu, które z woli Chrystusa przekazała Kościołowi i światu. Dlatego łagiewnickie Sanktuarium stało się stolicą kultu Miłosierdzia Bożego, z której to orędzie rozchodzi się na cały świat i do której pielgrzymują ludzie ze wszystkich kontynentów, upraszając wiele łask, o czym świadczą liczne wota umieszczone w gablotach wokół kaplicy.

W ołtarzu bocznym po lewej stronie kaplicy znajduje się cudowny obraz Jezusa Miłosiernego pędzla Adolfa Hyły poświęcony przez o. Józefa Andrasza SJ (krakowskiego kierownika duchowego Siostry Faustyny) 16 kwietnia 1944 roku, w pierwszą niedzielę po Wielkanocy. Kopie i reprodukcje tego obrazu rozeszły się po całym świecie i na nim spełniły się słowa Jezusa wypowiedziane do Siostry Faustyny przy pierwszym jego objawieniu: Pragnę, aby ten obraz czczono najpierw w kaplicy waszej i na całym świecie (Dz. 47).

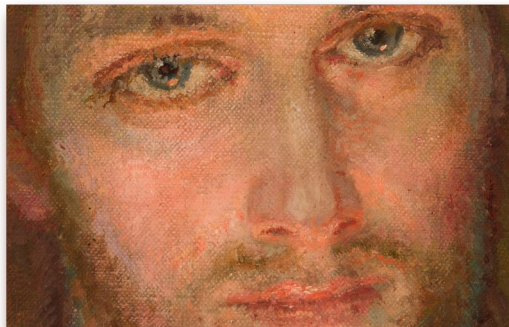
Pod mensą ołtarza spoczywa biała marmurowa trumienka z relikwiami św. Siostry Faustyny, a ich część została umieszczona w marmurowym kłęczniku przed ołtarzem, aby pielgrzymi mogli w sposób bardzo przystępny oddawać jej cześć i prosić o jej możliwe wstawiennictwo w modlitwach zanoszonych do Miłosierdzia Bożego.

W ołtarzu głównym jest figura Matki Bożej Miłosierdzia – patronki Zgromadzenia, a w bocznych wnękach tego ołtarza znajdują się figury: św. Stanisława Kostki – patrona młodzieży oraz św. Marii Magdaleny – patronki pokutnic. W bocznym ołtarzu po prawej stronie jest obraz św. Józefa z Dzieciątkiem. On od początku był patronem tej kaplicy i całej posesji, którą ku jego czci nazwano kiedyś „Józefowem”. Na bocznych ścianach znajdują się obrazy: św. Jana Pawła II, św. Ignacego – patrona Zgromadzenia oraz bł. ks. Michała Sopoćki – kierownika duchowego św. Siostry Faustyny.

W 1968 roku kard. Karol Wojtyła wpisał kaplicę pw. św. Józefa na listę Sanktuariów archidiecezji krakowskiej ze względu na grób Służebnicy Bożej Siostry Faustyny nawiedzany licznie przez pielgrzymów, a 1 listopada 1992 roku metropolita krakowski kard. Franciszek Macharski wydał oficjalny dekret podnoszący tę kaplicę do rangi Sanktuarium Bożego Miłosierdzia.

Kaplica z łaskami słynącym obrazem Jezusa Miłosiernego i grobem św. Faustyny

Kaplicę zakonną pod wezwaniem św. Józefa, łączącą dwa skrzydła zabudowań klasztornych, poświęcił kardynał Albin Dunajewski 20 sierpnia 1891 r. W ołtarzu głównym, wykonanym przez Ferdynanda Majerskiego z Przemyśla, umieszczono figurę Matki Bożej Miłosierdzia – patronki Zgromadzenia,

po lewej stronie – św. Stanisława Kostki (patrona młodzieży zakonnej), po prawej – św. Marii Magdaleny (patronki pokutnic). W bocznych ołtarzach prezbiterium: po lewej stronie znajduje się łaskami słynący Obraz Jezusa Miłosiernego, który przykrył pierwotnie umieszczony w tym ołtarzu obraz Serca Jezusowego (pędzla Jana Bąkowskiego, 1896), po prawej stronie jest obraz św. Józefa z Dzieciątkiem (pędzla Fr. Krudowskiego).

W latach II wojny światowej obiekt klasztorny w Łagiewnikach (dotąd zamknięty dla osób z zewnątrz) został otwarty dla uchodźców i ludzi pragnących nawiedzić grób Siostry Faustyny, gdyż sława świętości jej życia rosła wraz z niezwykle dynamicznie rozwijającym się nabożeństwem do Miłosierdzia Bożego. W roku 1943 (7 marca) krakowski spowiednik Siostry Faustyny o. Józef Andrasz SI poświęcił pierwszy obraz Jezusa Miłosiernego pędzla Adolfa Hyły i zainicjował uroczyste nabożeństwa ku czci Miłosierdzia Bożego, na które tłumnie ściągali mieszkańcy Krakowa i okolic. Drugi obraz Jezusa Miłosiernego (pędzla A. Hyły), który wielkością i kształtem odpowiadał wnęce bocznego ołtarza, został poświęcony przez o. Józefa Andrasza w pierwszą niedzielę po Wielkanocy (święto Miłosierdzia) 16 kwietnia 1944 roku i szybko zasłynął łaskami. Jego kopie i reprodukcje rozeszły się po świecie i tak spełniły się słowa Jezusa, które powiedział do Siostry Faustyny, że pragnie, aby obraz Jego miłosierdzia czczony był najpierw w kaplicy Zgromadzenia i na całym świecie.

Zabytkowe malowidła na ścianach projektował w okresie międzywojennym (1934) Zdzisław Gedliczka. Odnowiono je w czasie generalnego remontu i konserwacji kaplicy w latach 1981-1990. Wtedy w bocznych oknach kaplicy i w kruchcie założono witraże, które są dziełem Wiktora Ostrzołka. Wcześniej jest tylko witraż św. Cecylii, który znajduje się w okrągłym oknie na chórze. Wokół kaplicy na ścianach umieszczono gabloty, w których znajdują się artystycznie ułożone wota, świadczące o łaskach, jakie tutaj uprosili pielgrzymi.

s. M. Elżbieta Siepak ISMM [za faustyna.pl]

Homilia św. Jana Pawła II w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach, 17.08.2002

*O niepojęte i niezgłębione Miłosierdzie Boże,
Kto Cię godnie uwielbić i wysławić może,
Największy przymiocie Boga Wszechmocnego,
Tyś słodka nadzieja dla człowieka grzesznego.*
(św. Faustyna, Dzienniczek, 951).

1. Umiłowani Bracia i Siostry! Powtarzam dzisiaj te proste i szczere słowa św. Faustyny, by wraz z nią i z wami wszystkimi wielbić niepojętą i niezgłębioną tajemnicę Bożego miłosierdzia. Podobnie jak ona, chcemy wyznać, że nie ma dla człowieka innego źródła nadziei, jak miłosierdzie Boga. Pragniemy z wiarą powtarzać: Jezus, ufam Tobie!

To wyznanie, w którym wyraża się ufność we wszechmocną miłość Boga, jest szczególnie potrzebne w naszych czasach, w których człowiek doznaje zagubienia w obliczu wielorakich przejawów zła. Trzeba, aby wołanie o Boże miłosierdzie płynęło z głębi ludzkich serc, pełnych cierpienia, niepokoju i zwątpienia, poszukujących niezawodnego źródła nadziei. Dlatego przychodzimy dziś tu, do łagiewnickiego sanktuarium, aby na nowo odkrywać w Chrystusie oblicze Ojca, który jest „Ojcem miłosierdzia oraz Bogiem wszelkiej pociechy” (por. 2 Kor 1, 3). Pragniemy oczyma duszy wpatrywać się w oczy miłosiernego Jezusa, aby w głębi Jego spojrzenia znaleźć odbicie własnego życia oraz światło łaski, którą już po wielokroć otrzymaliśmy i którą Bóg zachowuje dla nas na każdy dzień i na dzień ostateczny.

[...] 3. Bracia i siostry! Kiedy konsekrujemy ten nowy kościół, możemy zadawać sobie pytanie, jakie nurtowało króla Salomona, gdy oddawał Bogu na zamieszkanie świątynię jerozolimską: „Czy jednak naprawdę zamieszka Bóg na ziemi? Przecież niebo i niebiosa najwyższe nie mogą Cię objąć, a tym mniej ta świątynia, którą zbudowałem” (1 Krl 8, 27). Tak, na pierwszy rzut oka wiązanie obecności Boga z pewnym określonym miejscem może się wydawać niestosowne. A jednak trzeba pamiętać, że czas i miejsce należą całkowicie do Boga. Choć każdy czas i cały świat można uważać za Jego „świątynię”, to jednak są czasy i są miejsca, które Bóg obiera, aby w nich w sposób szczególny ludzie doświadczali Jego obecności i Jego łaski. I ludzie wiedzeni zmysłem wiary przychodzą do tych miejsc, bo mają pewność, że rzeczywiście stają przed Bogiem, który jest tam obecny.

W tym samym duchu wiary przybyłem do Łagiewnik, aby konsekrować tę nową świątynię. Jestem bowiem przekonany, że jest to takie szczególne miejsce, które Bóg obrał sobie, aby tu wylewać łaskę swego miłosierdzia. Modłę się, by ten kościół był zawsze miejscem głoszenia orędzia o miłosiernej miłości Boga; miejscem nawrócenia i pokuty; miejscem sprawowania ofiary eucharystycznej - źródła miłosierdzia; miejscem modlitwy - wytrwałego błagania o miłosierdzie Boże dla nas i całego świata. Modłę się słowami Salomona: „O Panie, Boże mój, (...) wysłuchaj to wołanie i tę modlitwę, w której dziś Twój sługa stara się ubłagać Cię o to, aby w nocy i w dzień Twoje oczy patrzyły na tę świątynię. (...) Wysłuchaj błaganie Twego

sługi i Twego ludu, (...) ilekroć modlić się będzie na tym miejscu. Ty zaś wysłuchaj w miejscu Twego przebywania - w niebie. Nie tylko wysłuchaj, ale też i przebacź!" (1 Krl 8, 28-30).

4. "Nadchodzi (...) godzina, owszem już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli chce mieć Ojciec" (J 4, 23). Kiedy odczytujemy te słowa Pana Jezusa w sanktuarium Miłosierdzia Bożego, w szczególny sposób uświadamiamy sobie, że tu człowiek nie może stać inaczej, jak w Duchu i prawdzie. To Duch Święty, Poczyszyciel i Duch Prawdy, wprowadza nas na drogi Bożego miłosierdzia. Przekonując świat „o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie” (J 16, 8), równocześnie odsłania pełnię zbawienia w Chrystusie. To przekonywanie o grzechu dokonuje się w dwojakim odniesieniu do Krzyża Chrystusa. Z jednej strony Duch Święty pozwala nam przez Krzyż Chrystusa poznać grzech, każdy grzech, w pełnej skali zła, jakie w sobie zawiera i kryje. Z drugiej strony, przez Krzyż Chrystusa Duch Święty pozwala nam zobaczyć grzech w świetle misterium pietatis, czyli miłosiernej, przebaczącej miłości Boga (por. *Dominum et vivificantem*, 32).

Tak oto „przekonywanie o grzechu” staje się równocześnie przekonywaniem o tym, że grzech może być odpuszczony, a człowiek może odzyskać poczucie godności umiłowanego dziecka Bożego. Krzyż bowiem „stanowi najgłębsze pochylenie się Bóstwa nad człowiekiem [...]. Krzyż stanowi jakby dotknięcie odwieczną miłością najboleśniejszych ran ziemskiej egzystencji człowieka” (Dives in misericordia, 8). Tę prawdę będzie stale przypominał kamień węgielny tej świątyni, który został wzięty z góry Kalwarii - niejako spod krzyża, na którym Jezus Chrystus pokonał grzech i śmierć.

Gorąco wierzę, że ta nowa świątynia pozostanie na zawsze miejscem, w którym ludzie będą stawać przed Bogiem w Duchu i w prawdzie. Będą przychodzić tu z ufnością, jaka towarzyszy każdemu, kto z pokorą otwiera swe serce na działanie miłosiernej miłości Boga - tej miłości, której największy grzech nie zdoła przezwyciężyć. Tu w ogniu Bożej miłości ludzkie serca pałać będą pragnieniem nawrócenia, a każdy, kto szuka nadziei, znajdzie ukojenie.

5. "Ojciec Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Najmilszego Syna Twojego, a Pana naszego Jezusa Chrystusa za grzechy nasze i świata całego; (...) dla Jego bolesnej Męki miej miłosierdzie dla nas i świata całego" (Dzienniczek, 476). Dla nas i świata całego... Jak bardzo dzisiejszy świat potrzebuje Bożego miłosierdzia! Na wszystkich kontynentach z głębin ludzkiego cierpienia zdaje się wznosić wołanie o miłosierdzie. Tam, gdzie panuje nienawiść i chęć odwetu, gdzie wojna przynosi ból i śmierć niewinnych, potrzeba łaski miłosierdzia, które kołuje ludzkie umysły i serca, i rodzi pokój. Gdzie brak szacunku dla życia i godności człowieka, potrzeba miłosiernej miłości Boga, w której świetle odsłania się niewypowiedziana wartość każdego ludzkiego istnienia. Potrzeba miłosierdzia, aby wszelka niesprawiedliwość na świecie znalazła kres w blasku prawdy.

Dlatego dziś w tym sanktuarium, chcę dokonać uroczystego aktu zawierzenia świata Bożemu miłosierdziu. Czynię to z gorącym pragnieniem, aby orędzie o miłosiernej miłości Boga, które tu zostało ogłoszone przez pośrednictwo św. Faustyny, dotarło do wszystkich mieszkańców ziemi i napełniało ich serca nadzieją. Niech to

przesłanie rozchodzi się z tego miejsca na całą naszą umiłowaną Ojczyznę i na cały świat. Niech się spełnia zobowiązująca obietnica Pana Jezusa, że stąd ma wyjść "iskra, która przygotowuje świat na ostateczne Jego przyjście" (por. Dzienniczek, 1732).

Trzeba tę iskrę Bożej łaski rozniecać. Trzeba przekazywać światu ogień miłosierdzia. W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście! To zadanie powierzam wam, drodzy bracia i siostry, Kościołowi w Krakowie i w Polsce oraz wszystkim czcicielom Bożego miłosierdzia, którzy tu przybywać będą z Polski i z całego świata. Bądźcie świadkami miłosierdzia!

6. Boże, Ojczy miłosierny,
który objawiłeś swoją miłość
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie,
i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu,
Tobie zawierzamy dziś losy świata i każdego człowieka.
Pochyl się nad nami grzesznymi,
ulecz naszą słabość,
przewycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi
doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, trójjedyny Boże,
zawsze odnajdywali źródło nadziei.
Ojczy przedwieczny,
dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twego Syna,
miej miłosierdzie dla nas i całego świata! Amen.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 9.11 – Święto Rocznicy Poświęcenie Bazyliki Laterańskiej

7:10 Różaniec św.

7:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

8:00 † Andrzeja Magierę (9 r.)

11:00 O Boże błóg. dla Lilianny Tyl, jej rodziców i chrzestnych z okazji Chrztu św.

O Boże błóg. dla Róży i Zofii Kaniewskich, ich rodziców i chrzestnych
z okazji Chrztu św.

O Boże błogosławieństwo dla Agaty Błaut z okazji 55. urodzin

18:00 † Zofię (27 r.) i Wiesława Dłubaków

Poniedziałek 10.11 – Wspomnienie św. Leona Wielkiego, papieża i doktora Kościoła

18:00 † Stefana Pietrzaka od siostry Ewy z mężem Andrzejem i dziećmi
Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19.00)

Wtorek 11.11 – Wspomnienie św. Marcina z Tours, biskupa, Narodowe Święto Niepodległości

7:10 Różaniec św.

7:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

8:00 Za poległych w obronie Ojczyzny i zabitych za służbę Bogu i Polsce

10:30 Program artystyczny wręczyciejkę Szkoły Podstawowej

11:00 Za Ojczyznę

18:00 † Józefa Wałęgę od żony

Środa 12.11 – Wspomnienie św. Jozafata, biskupa i męczennika

17:15 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

17:45 Godzinki ku czci św. Józefa

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O owoce jubileuszu wcielenia Syna Bożego 2025 r. w naszej parafii
- 3.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Doroty, Beaty, Katarzyny, Edyty, Zbigniewa i Renaty
- 4.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 5.) O uzdrowienie brata
- 6.) † Czesława Gawędę (4 r.)
- 7.) † Franciszka Bułacińskiego (3 r.) od córki Beaty
- 8.) † Cecylię i Zygmunta Jabłońskich, Janinę, Mieczysława, i Jana Słabych
- 9.) † Ignacego i Marcjanę (52 r.), Teresę (11 r.), Bronisławę, Władysława i Romana Soluchów, Józefę i Antoniego Kweców
- 10.) † Wojciecha (2 r.), Janinę, Bronisława, Ignacego o Annę Janików
- 11.) † Zbigniewa (r.) i Tadeusza Walaszczyków, Krystynę, Juliana, Józefa, Kazimierza i Ryszarda Staszczaków, Hannę Staszczuk-Paszkowską (r.)
- 12.) † Józefa Wałęgę od rodziny Jędrusiaków, Praskich i Magdaleny Kubiś
- 13.) † Stefana Myrdę od rodziny Dądelów, Lizurejów i Bednarków
- 14.) † Barbarę Pawelak od Zakładu pogrzebowego Gibert
- 15.) † Edwarda Kwiedacza od swatki Matyldy z rodziną
- 16.) † Adama Paruzela od chrześniaka Jakuba z rodziną
- 17.) † Henrykę Król od syna Roberta
- 18.) † Tadeusza Piskorka od rodziny Wróblów i Drewniaków
- 19.) † Henrykę Król od rodziny Chudych
- 20.) † Jadwigę Gawędę od Nadzwyczajnego szafarza Eucharystii z rodziną
- 21.) † Jerzego Pasiekę od syna Tomasza z rodziną
- 22.) † Mariannę Kosmałę od wnuka Łukasza z Anetą i prawnuczką Franciszkiem

Czwartek 13.11 – Wspomnienie świętych Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna, pierwszych męczenników Polski

7:00 Dantis

17:10 Różaniec św. i wypominki oktawalne

18:00 † Kazimierę i Witolda Wilków

Modlitwa o powołania i za powołanych

Piątek 14.11

18:00 † Apolonię, Józefa Kweców, Jana i Jerzego Jagielskich, Stanisławę i Stanisława Soluchów

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 15.11

8:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

9:00 Msza św. Maryjna † Stanisława (12 r.) i Helenę Chudzików, Daniełę, Jerzego i Krzysztofa Olszewskich

Różaniec św. i wypominki oktawalne

18:00 † Cecylię i Władysława Paruzelów, Zenona (10 r.), Janinę, Eugeniusza Soluchów, Katarzynę i Bolesława Sygudów

Niedziela 16.11 – XXXIII Niedziela w Ciągu Roku

7:10 Różaniec św.

7:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

8:00 † Jacka Matyję z okazji urodzin i Helenę Toll z okazji urodzin

11:00 O Boże błogosławieństwo dla Mieczysława Matysiaka z okazji 50 urodzin

18:00 † Józefa Ludwik (3 r.), Antoninę i Franciszka Ludwików, Czesława Figurę, Krystynę Pawelak i Henryka Ludwika

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Krąg biblijny dla dorosłych w środy o 19:20

Spotkania Ruchu Światło-Życie w piątki o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:30–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:15 – 17:45 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego poniedziałek, 19:00 – 21:00

Próby diakonii muzycznej dzieci piątek, 17:00

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:15; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 17:15 i sobotę o 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – soboty o 10:00

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek o 17:00, a w inne dni powszednie po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiiawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafiiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881